

[Hartel.]

en Udvalgsbehandling, men samtidig med Forslagets Utilstrækkelighed anerkender vi fra vor Side dets Nødvendighed.

Oluf Pedersen: Det foreliggende Lovforslag gaar jo ud paa, at der ydes Landbrugerne et Tilskud paa indtil 5 Kr. pr. Tønde Saasæd, hvis Kornhøsten er mindst 40 pCt. under det normale, og 10 Kr., hvis den er 70 pCt. under, men dog begrænset til 100 og 150 Kr. For at opnaa dette Tilskud skal Landmanden være ude af Stand til uden Tilskuddet at faa tilsaaet, og dette til Trods for at man jo har gennemført en Lovgivning om Høstpantebreve. Lovforslaget er begrænset af, at der kun maa anvendes 2 Mill. Kr. til Tilskuddet; hvis det viser sig, at Høsten har været saa ringe og Landmændene er saa fattige, at de 2 Mill. Kr. ikke kan slaa til, skal Tilskuddet nedsættes. Man kunde jo nok spørge, om det saa ikke er Mening, at Jorden skal tilsaaes, eller hvad Begrundelse der kan være for denne Begrænsning til 2 Mill. Kr.

Nu vil jeg jo indrømme, at 2 Mill. Kr. er mange Penge for Statskassen, men som en almindelig Hjælp til Landbruget er 2 Mill. Kr. et ligegyldigt Beløb. Man maa gøre sig klart, at Statskassens Hjælp til Landbruget i det hele taget aldrig kan blive saadan, at den faar økonomisk Betydning for Landbruget. Al den Hjælp, der er ydet, er jo altid vendt tilbage, og saaledes at man har maattet betale dobbelt igen. Man kan blot nævne et saadant Forhold, som at de 2 pCt.s Rentenedsættelse, som Regeringen utvivisomt havde lovet forud for Valget, for Landbruget vilde udgøre et Beløb paa 100 Mill. Kr.; saa vil man forstaa, at de 2 Mill. Kr. er et latterligt lille Beløb. Eller hvis man ser paa den Udplyndring, der finder Sted af Landbruget, fordi man skal yde Tribut til den falske Kapital, saa drejer det sig om et Beløb af ca. 300 Mill. Kr. — foruden de 200 Mill. Kr., man forlanger, Arbejderne i Byerne skal betale til den falske Kapital. Og hvis man ser paa dem, der er særlig haardt ramt, og hvad Hjælp det vil være for dem, og f. Eks. tager en Husmand med 12—14 Tdr. Land, ja, saa er hans Driftsudgifter ca. 3 000 Kr., alene Udgiften til Renter er ifølge Landbokommissionens Beregning i sin Tid 700 Kr., og ogsaa set i Forhold dertil er det et uhyre ringe Beløb, det her drejer sig om. Tænker man sig, at en saadan Mand har haft en Forringelse af Høstudbyttet paa 40 pCt., vil det i Penge antagelig dreje sig om 600

Kr., og han kan saa fra Staten faa et Beløb af 30 Kr. i Tilskud; hvis han har haft en Forringelse paa 70 pCt., saa han kun høster 30 pCt. af det normale eller derunder, vil hans Tab paa Grund af den daarlige Høst være ca. 1 000 Kr., og han vil kunne faa en Hjælp her paa 60 Kr. Det er altsaa et forholdsvis ringe Beløb.

Der er ogsaa Grund til at gøre opmærksom paa, at hvis en Mand har haft en Forringelse af Høsten paa 70 pCt., har han antagelig paa Grund af den af Rigsdagen vedtagne Korntold, som jo virkede i Efteraaret, maattet betale for det Korn, han skulde købe, ca. 200 Kr. for meget, altsaa et betydelig større Beløb, end der her er Tale om at hjælpe ham med. Jeg vilde spørge den højtærede Landbrugsminister, om ikke Regeringen kunde tænke sig i Stedet for denne Almissee at dække det særlige Tab, som de Folk, der har haft den ringe Høst, har lidt paa Grund af den af Rigsdagen gennemførte Korntold. Forholdet er jo det, at man har opkrævet en Korntold, og man har uddelt det indvundne Beløb saaledes, at det maaske for de fleste Landmænds Vedkommende har dækket, hvad de har betalt, men de Folk, som har haft en særlig daarlig Høst, har været tvunget til at købe forholdsvis meget Korn, og dem har man direkte gennem Korntolden straffet, straffet, fordi de har haft en daarlig Høst. Dette er et ganske urimeligt Forhold, og efter at man saaledes har plyndret dem kommer man og vil give dem et lille Tilskud, give det som en Almissee og kun, hvis Forholdene er saa vanskelige for dem, at de ellers ikke kan faa saadet. Jeg synes, at dette er urimeligt, Korntolden var urimelig, og det er ikke mindre urimeligt, at Korntolden eksisterer endnu.

Og jeg benytter Lejligheden til i Forbindelse med Spørgsmaalet om Saasæd at rette det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, hvad der er Begrundelsen for, at man stadig opkræver 45 Øre pr. Tønde Lucernemel i Told. Saa vidt jeg kan se, gik § 3 i det Lovforslag om Kornordning, der i sin Tid blev vedtaget, ud paa, at der blev paalignet de forskellige Kornarter en Afgift, og saa blev der tilføjet i Stk. 6, at Ministeren kunde paalægge andre Produkter en tilsvarende Afgift. Men da man har ophævet Tolden paa Kornet, forstaaer jeg ikke, at man kan paaligne Lucernemel 45 Øre pr. Tønde som en tilsvarende Afgift, for tilsvarende Nul kan disse 45 Øre dog ikke være. Efter mit Skøn er denne Paaligning af 45 Øre pr. Tønde Lucernemel i Strid med